

Qua Tầm Hình Em

Một người bạn về theo đoàn làm việc từ thiện, khi vào thăm một cô nhi viện thấy các em được phát quà. Gồm sách vở và bánh kẹo, nhưng các em cứ mân mê quà tặng và phân loại từng nhóm. Không dám ăn liền vì sợ mau hết, không còn để nâng niu! Tầm hình được gửi đến tôi, cảm ơn bạn gửi hình, thấy rất xúc động nên cảm tác đôi lời, kính mời thưởng thức.

*Khuôn mặt ngây thơ, triu mến
Như bông hoa mới xanh mùa
Tay cầm sách học tiếng Việt
Thiên thần chấp cánh thi đua*

*Tương lai đón chờ phía trước
Phía sau cánh cửa mộng mơ
Có dành cho em mong ước...
Chiều bay một cánh đợi chờ*

*Tóc em xanh màu lá chuối
Để gói bánh tét bánh chưng
Hồn em thơm làm đắm đuối
Mong cho cha mẹ vui mừng*

*Thơ ngây và lòng thánh thiện
Khép đời "trong viện mồ côi"
Biết bao buồn vui, yêu mến...
Nhưng em đánh mất đi rồi...!*

*Chợt em nhận quà thăm viếng
Đón nhận tình thương "ân nhân"
Tặng em rất nhiều bánh kẹo
Song em lại cứ ngại ngần!*

*"Không dám ăn liền vì nghĩ...
Ngọt ngào sẽ biến tan nhanh"!
Bỏ lại sau lòng chung thủy...
Với đời... tuy rất mong manh!*

*Cảm thương cảnh đời buồn tủi
Người thì nhưng lựa ấm êm
Đời em không còn hứa hẹn...
Mùa đông thiếu thốn chần mèn!*

*Cầu mong hồn nhiên đừng mất?
Cho em còn mãi ngoan hiền
Đường đời trăm dâu ngàn biển...
Thương em nặng trĩu nỗi niềm!*

Trần Đan Hà